Секція 1 **СИСТЕМИ ІНТЕГРОВАНОЇ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ**

УДК 378.14

А.Р. Антонова, ст. викл. *(ННІХКтаЕ ОНАХТ, Одеса)*
Ю.О. Ільящук, асист. *(ННІХКтаЕ ОНАХТ, Одеса)*

ІНТЕГРОВАНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ РІЗНИХ ГАЛУЗЕЙ ВИРОБНИЦТВА

В усі часи якості підготовки фахівців для виробництва приділялася підвищена увага. Сучасний фахівець повинен володіти не тільки необхідною сумою фундаментальних і спеціальних знань, а й певними навичками творчого вирішення практичних питань, умінням використовувати у своїй роботі все те нове, що з'являється в науці і техніці, постійно вдосконалювати свою кваліфікацію. До того ж професійна компетентність фахівця визначається не тільки глибокими базовими знаннями та вміннями, а й його ціннісними орієнтаціями, мотивами діяльності, умінням будувати відносини з людьми, здатністю до розвитку свого творчого потенціалу на практичному і теоретичному рівні.

Специфіка нової системи освіти виявляється в її здатності озброювати знаннями учня, формувати у нього потребу в безперервному, самостійному оволодінні ними, розвивати вміння і навички самоосвіти, розвиваючи необхідність в освіті на все життя.

Суспільно-економічні та соціальні зміни, які відбуваються в країні призвели до того, що сформована система підготовки фахівців природно-наукового профілю вимагає застосування сучасних освітніх технологій, інноваційних методів викладання і навчання, становлення відповідних організаційних структур і форм.

Проблеми вдосконалення навчального процесу, розвиток організаційних форм, використання сучасних інтеграційних моделей і технологій, структури кадрового потенціалу, контингенту учнів, не можуть вирішуватися ізольовано. Ці проблеми розглядаються і вирішуються, як компоненти єдиного процесу формування цілісної освітньої системи з підготовки кадрів природно-наукового профілю.

Умовою успішного функціонування даної системи є правильним чином побудовані взаємини зі споживачами, до яких відносяться самі випускники вузу, держава, батьки, різні супутні

установи (школи, фонди, технікуми) і, нарешті, весь спектр підприємств. Безсумнівно, саме вони повинні чинити вирішальний вплив на процес, формуючи вимоги до підготовки фахівців, а тому, необхідна більш інтенсивний взаємозв'язок споживачів та освітніх установ.

Зміцнення співробітництва вищої освіти зі світом праці передбачає:

– підготовку компетентних випускників для роботи в умовах нових виробничих парадигм, заснованих на знаннях і їх прикладному використанні;

– забезпечення умов суміщення роботи та навчання;

– перегляд освітніх програм в інтересах і більш тісної ув'язки з виробничою діяльністю;

– облік тенденцій, що виникають у світі праці, знань і технологій;

– вироблення механізмів визнання ВНЗами попереднього професійного досвіду учнів;

– посилення функції прогнозування, в тому числі з метою розвитку підприємницьких навичок випускників, їх здатності створювати нові робочі місця.

Основними проблемами, що виникли в процесі реформування вищої освіти в сучасних умовах, є:

– визначення кінцевої мети навчання;

– моделювання інтегрованих курсів загальних математичних та природно-наукових, общепрофесійних і спеціальних дисциплін, як основи спеціальних предметів;

– формування змісту інтегративного навчального курсу в умовах сучасної системи підготовки студентів;

– визначення структури навчального процесу.

У цьому зв'язку представляється актуальній розробка нових науково-методичних підходів і моделей організації процесу навчання для підвищення його якості, таких як впровадження дистанційного навчання фахівців; збільшення виробничої діяльності студентів, підготовка фахівців повинна будуватися на основі моделей інтегрованого навчання.